

**«ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В
АСПЕКТІ ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО
ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ»**

**"GOALS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN THE
ASPECT OF STRENGTHENING THE NATIONAL
AND INTERNATIONAL LEGAL ORDER"**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ABSTRACTS OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE**

**27 жовтня 2023 року
October 27, 2023**

**Запоріжжя-Львів-Одеса-Ужгород-Харків-Чернівці
Zaporizhzhia-Lviv-Odesa-Uzhgorod-Kharkiv-Chernivtsi**

УДК 34
Ц 23

Рекомендовано до друку:

Вченою радою юридичного факультету Запорізького національного університету, протокол № 4 від 21.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, протокол № 15 від 21.11.2023;

Вченою радою економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, протокол № 4 від 29.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 4 від 09.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № 7 від 16.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, протокол № 6 від 21.11.2023

Ц 23 Цілі сталого розвитку в аспекті зміцнення національного та міжнародного правопорядку: тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (Запоріжжя-Львів-Одеса-Ужгород-Харків-Чернівці, 27 жовтня 2023 року). Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2023. 492 с.

До збірника увійшли тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції «Цілі сталого розвитку в аспекті зміцнення національного та міжнародного правопорядку», що відбулася 27 жовтня 2023 року. Співорганізаторами конференції стали юридичний факультет Запорізького національного університету, юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, економіко-правовий факультет Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, юридичний факультет Ужгородського національного університету, юридичний факультет Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна та юридичний факультет Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Редколегія: Бурдін В.М., д.ю.н., проф.; Вдовічен В.А., д.ю.н., проф.; Коломоець Т.О., д.ю.н., проф.; Лазур Я.В., д.ю.н., проф.; Серьогін В.О., д.ю.н., проф.; Токарчук Л.М., д.ю.н., доц.

Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику. Автори опублікованих матеріалів несуть відповідальність за їх зміст. Тези друкуються в авторській редакції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Бурдін Володимир Миколайович – декан юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор юридичних наук, професор;

Вдовічен Віталій Анатолійович – декан юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, доктор юридичних наук, професор;

Коломоєць Тетяна Олександрівна – декан юридичного факультету Запорізького національного університету, доктор юридичних наук, професор;

Лазур Ярослав Володимирович – декан юридичного факультету Ужгородського національного університету, доктор юридичних наук, професор;

Серьогін Віталій Олександрович – декан юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор;

Токарчук Людмила Михайлівна – декан економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, доктор юридичних наук, доцент, Заслужений юрист України.

Незважаючи на те, що світ впродовж останніх десятиліть досяг істотного розвитку у забезпеченні гендерної рівності, залишається низка проблем, які потребують вирішення. Причиною цих проблем є досі гендерні упередження, які глибоко укорінені в культурі, економіці, різних політичних та соціальних інститутах, як в Україні, так і в інших країнах. Адже досі жінки стикаються з дискримінацією, несправедливим ставленням та насильством, що стає перешкодою для їхньої повноцінної участі у прийнятті рішень. Таким чином, для забезпечення гендерної рівності як запоруки сталого розвитку необхідно в подальшому переосмислити ставлення до жінок, до реалізації їхніх прав на всіх рівнях. Забезпечення гендерної рівності як цілі сталого розвитку повинно виступати головним чинником всіх країн для досягнення спільної мети – Цілей сталого розвитку до 2030 року.

Список використаних джерел:

1. Іванків І. Б. Права людства : монографія. Київ : Ваіте, 2020. 158 с.
2. Білоскурська О. В. Утвердження гендерної рівності в парламентах світу та України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2023. Вип. 79. Ч. 1. С. 128-132.

ПРИНЦИП РІВНОСТІ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ У ТРУДОВИХ ВІДНОСИНАХ

Гетьманцева Ніна Дмитрівна,
доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри приватного права
Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича

На сьогодні, принцип рівності прав і можливостей є одним з основних принципів трудового права, який базується на загальноновизнаних принципах і нормах міжнародного права, що засновані насамперед на таких ідеях природного права як свобода, справедливість, рівність та поширює свою дію на всі норми трудового права. Необхідно відзначити, що принцип рівності прав і свобод людини знаходить своє текстuale закріплення насамперед у міжнародно-правових актах.

Принцип рівності прав і можливостей та заборона дискримінації як фундаментальний принцип у сфері праці знайшов закріплення у національному законодавстві. Конституція України закріплює конституційно-правові норми загального характеру, що є основоположними для конституційно-правового регулювання. А тому принцип рівності прав і свобод, закріплений Основним Законом України, є основоположним для формування всієї системи правового статусу

особистості. Крім того, конституційний рівень передбачає універсальність принципу рівності (рівноправності) для всієї правової системи, його обов'язкову конкретизацію у галузевому законодавстві. Необхідно зауважити, що дія даного принципу поширюється на всі без винятку правові галузі, але «в трудовому праві цей принцип фактично конкретизується в усіх інститутах трудового права України і наочно підтверджує самостійність цієї галузі права» [3,с. 204].

Сутність принципу рівності полягає насамперед у тому, що рівне повинно регулюватися рівними засобами, способами. Неприпустимі будь-які необґрунтовані відмінності між працівниками, а відтак роботодавцями, якщо тільки такі відмінності не пов'язані зі специфікою окремих сфер трудових правовідносин або з особливостями їх правового статусу, особливим характером їх діяльності, соціальної або економічної доцільності. Так, доцільність законодавчого встановлення граничного віку перебування на державній службі обумовлена завданнями і функціями цих органів, особливим характером їх діяльності. А тому встановлення законодавцем граничних вікових обмежень на зайняття посад державними службовцями у межах реалізації своїх повноважень не може розцінюватися як порушення принципу рівності. Є очевидною відмінність у правовому статусі фізичної особи роботодавця і роботодавця (керівника) підприємства, що є у загальнодержавній власності, в першу чергу різняться навіть коло повноважень кожного із них, що обумовлено в деякій мірі різними формами власності. Але кожен із вказаних суб'єктів має право на гідну заробітну плату, час відпочинку, охорону праці, охорону від безробіття. А це, (мається на увазі реалізацію принципу рівності) в свою чергу, повинна гарантувати, забезпечити держава шляхом спрямованості способів правового регулювання (методу), що поєднують(є) у собі спеціальні і загальні норми, тобто через реалізацію принципу єдності і диференціації та інші засоби забезпечення.

Можливості працівників завжди відображені трудовими правами, навіть більше – їх реалізацією. Наскільки великий творчий потенціал, здібності, досвід працівника, наскільки й реалізується обсяг його прав. Адже рівність можливостей не можна звести до простого розподілу усіх однаковими особистими засобами, забезпечення майном, знаряддями праці тощо. А тому суть рівності можливостей правового регулювання виражається в його загальності, у встановленні однакових зовнішніх меж самореалізації кожного працівника, незалежно від його правового статусу. Усередині цих меж головною залишається особиста праця, досвід, талант, здібності й енергія працівників. Але оскільки фактичні відмінності між працівниками все ж таки є істотними (особи з пониженою працездатністю, вагітні жінки, неповнолітні, особи, що поєднують роботу з навчанням тощо) і не усі із них у силу об'єктивних причин у повній мірі можуть реалізувати свої здібності, професійний досвід, то норми права

встановлюють для окремих категорій працівників певні «поправочні коефіцієнти», як у вигляді надання певних пільг, переваг, наприклад, при прийнятті на роботу, при звільненні за скороченням чисельності працівників [1, с.192]. За допомогою встановлення, прийняття таких пільг і переваг, як на державному, так і на колективно-договірному (локальному) рівні підтягуються можливості таких працівників до загального рівня, на якому діє принцип формальної рівності, тим самим забезпечується єдність правового регулювання. При цьому роль держави у встановленні можливостей для працівників є значною. Держава, в особі своїх органів, повинна створювати передумови для того, щоб працівники мали рівні можливості щодо обсягу засобів, умов для забезпечення і реалізації своїх трудових прав, здібностей, існував об'єктивний, а не зрівнялівський підхід до оцінки результатів кожного працівника чи роботодавця на підприємстві, установі, організації. При цьому звуження змісту та обсягу відповідних засобів, умов для забезпечення і реалізації трудових прав працівників, а відтак і роботодавців, не повинно допускатися.

Метою трудового права, як галузі права, є не державне втручання, а державне сприяння, гарантування, створення передумов для ефективної реалізації працівниками своїх можливостей, здібностей, свободи, таланту, енергії, завзятості ну і, звісно, бажання самого працівника. Адже як зауважує С. І. Максимов, «право – це не просто набір норм. Для свого існування і дії воно потребує постійного зусилля з боку своїх носіїв, які утверджують безумовність правових установок. При цьому, продовжує вчений, слід усвідомлювати, що навіть найдосконаліший стан права тільки як однієї сторони суспільного життя не вдосконалисть усі сфери суспільного життя, не приведе його до «земного раю». Роль права в житті людини швидше є аналогічною ролі страхівки в альпіністів, яка жодним чином не може підняти людину вгору, тобто не є чинником його «вдосконалення», але вона запобігає його падінню і в такий спосіб робить свій внесок у його «сходження до реалізації здібностей» [2, с.39]. Держава повинна гарантувати створення умов для реалізації людям-праці своїх можливостей і здібностей, за яких би вони почувалися як повноцінні учасники соціального обміну, звісно, на основі принципу формальної рівності.

Отже, зміст рівності прав працівників, роботодавців складають: певні умови і засоби, які становлять можливості сторін трудових відносин, що необхідні для задоволення їх потреб та інтересів. Зміст рівності обсягу прав працівників, роботодавців становлять кількісні показники їх можливостей, які відображені відповідними правами, що в рамках певних груп працівників, роботодавців не є однорідними і загальними, але стають такими завдяки засобам забезпечення рівності прав працівників, роботодавців. Зміст рівності можливостей працівників складають рівний обсяг засобів, умов, які забезпечують стартові можливості і реалізацію

загальних трудових прав для всіх працівників, незалежно від їх правового статусу. Зміст рівності можливостей роботодавців складають рівний обсяг засобів, умов, які забезпечують можливості і реалізацію загальних трудових прав для всіх роботодавців, незалежно від їх правового статусу [1, с. 213].

Засобами забезпечення принципу рівності прав і можливостей виступають, насамперед, такі юридичні явища, які, як правило, втілюються у нормах права, нормативно-правових актах завдяки спрямованості способів правового регулювання: гарантії реалізації даного принципу, в тому числі як ті, що безпосередньо відносяться до реалізації даного принципу: різного роду способи, засоби, умови, завдяки яким принцип рівності прав і можливостей втілюється у життя, так і загальні гарантії: економічного, політичного характеру; принципи, які обумовлюють реалізацію принципу рівності прав і можливостей – принцип єдності і диференціації, заборони дискримінації, принцип поєднання (співвідношення) державного (централізованого), колективно-договірного (локального) та індивідуально-договірного регулювання трудових відносин, в яких закріплені засоби забезпечення принципу рівності; належне виконання обов'язків одного суб'єкта перед іншим; встановлення юридичної відповідальності за недотримання або грубе порушення принципу рівності прав і можливостей. Результатом функціонування і використання вказаних засобів забезпечення принципу рівності є реалізація його на практиці [1, с. 216]. А для того, щоб така реалізація принципу відбулася, необхідні юридично значущі дії, що засновані, як правило, на нормах права та направлені на забезпечення рівності прав і можливостей працівників, ну й звісно, роботодавців.

Список використаних джерел:

1. Гетьманцева Н. Д. Особливості правового регулювання трудових відносин. Монографія: Чернівці: Технодрук, 2015. 592 с.
2. Максимов С. Дуальність права. *Право України*. 2010. №4. С.36-43.
3. Процевський О. І. Методологічні засади трудового права: монографія. Харків: ХНАДУ, 2014. 260с.

ЗМІСТ

Пленарне засідання**Кагановська Т. Є.***Належне управління як інструмент забезпечення сталого розвитку* 4**Коломоєць Т. О.***Відновлення позитивного фінансового моніторингу PEPs в Україні – реальний крок до впровадження міжнародних стандартів формування «економічно привабливої» держави* 10**Курінний Є. В.***Сталий розвиток і пріоритетність розв'язання глобальних проблем людства* 13**Марцеляк О. В.***Конституційний правопорядок в Україні в умовах війни* 17**Наливайко Л. Р.***Забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб в умовах воєнного стану* 22**Пацурківський П. С., Гаврилюк Р. О.***Індекс верховенства права Всесвітнього банку як інструмент моніторингу сталого розвитку суспільств в аспекті зміцнення національного та міжнародного правопорядку* 26**Савчин М. В.***Сталий розвиток територій та пропорційність і субсидіарність у праві* 30**Серьогін В. О.***Концепція сталого розвитку: конституційно-правовий аспект* 34**Сироїд Т. Л.***Глобальні цілі та Порядок денний на період до 2030 року* 39**Степанова Т. В.***Розширення процесуальних прав учасників справи як загальна тенденція сталого розвитку вітчизняного процесуального права* 43**Токарчук Л. М.***Принцип пропорційності, як вдосконалення механізму реалізації норм міжнародного цивільного процесуального законодавства* 46**Секція 1. Посилення верховенства права і зміцнення прав людини як ключові фактори сталого розвитку****Kolpakov V. K.***Protection of the rights of persons who went missing during the war in Ukraine* 50**Берч В. В.***До питання про конституційні засади народного суверенітету та*

<i>безпосередньої демократії у контексті досягнення Цілей сталого розвитку</i>	54
Бзова Л. Г.	
<i>Верховенство права та права людини: міжнародні стандарти та судова практика Конституційного Суду України</i>	58
Бисага Ю. М.	
<i>Синергія демократичних цінностей та сталого розвитку правопорядку</i>	61
Бідзіля В. В.	
<i>Вивчення розвитку нормативного закріплення принципу верховенства права як передумова його імплементації в правову систему України (на прикладі країн англосаксонської правової системи)</i>	63
Борщевська О. М.	
<i>Формування правосвідомості людини в умовах війни</i>	66
Васильєв С. В.	
<i>Правові перспективи обмеження права студентів на отримання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації</i>	68
Войціховський А. В.	
<i>Особливості міжнародно-правового статусу внутрішньо переміщених осіб</i>	71
Волощенко О. М.	
<i>Деякі аспекти модернізації принципу верховенства права у цивільному процесуальному праві України</i>	75
Воронов М. М., Воронова І. В.	
<i>Право на вільний розвиток особистості в аспекті сталого розвитку української держави</i>	77
Гринь О. Д.	
<i>Правове стимулювання як елемент правової культури</i>	81
Гудзь Л. В.	
<i>Проблеми забезпечення виборчих прав громадян України в умовах воєнного стану</i>	84
Гудзь Т. І.	
<i>Забезпечення прав людини як передумова досягнення сталого розвитку</i>	87
Іванюк Р. В.	
<i>Захист прав людини та держави в умовах воєнного стану: міжнародно-правовий аспект</i>	90
Марцеляк С. М.	
<i>Принципи виборчого права як гарантія демократичного розвитку України</i>	92
Марчук М. І., Белєвцова О. С.	
<i>Захист Вітчизни: щодо питання про належне нормативне врегулювання «загальнообов'язковості» конституційного обов'язку</i>	95

Орловський О. Я. <i>Гарантування людської гідності як вектор розвитку соціальної держави</i>	99
Перепьолкін С. М. <i>Покоління прав людини: три, чотири чи більше?</i>	102
Псьота Т. В. <i>Забезпечення основ міжнародно-правового статусу особи в контексті Цілей сталого розвитку</i>	105
Радченко О. І. <i>Особливості реалізації виборчого права громадян під час дії правового режиму воєнного стану</i>	108
Реньов Є. В. <i>Щодо історії формування міжнародно-правових стандартів захисту прав дитини</i>	111
Самбор М. А. <i>Права, свободи та інтереси людини: соціально-правовий вимір та вектори удосконалення</i>	113
Сердюк І. А. <i>Інтерпретація поняття «правотворчість» в аспекті забезпечення сталого розвитку сучасної української держави</i>	117
Склярєва А. В. <i>Розв'язання питання подвійного громадянства країнами-членами Європейського Союзу</i>	121
Ткалич М. О. <i>Реалізація права на спорт у період воєнного стану</i>	124
Устименко О. А. <i>Окремі аспекти правового статусу особи, зниклої безвісти за особливих обставин</i>	126
Хабарова Т. В. <i>Верховенство права як ідея правової держави</i>	129
<u>Секція 2. Рівність прав і можливостей як запорука сталого розвитку</u>	
Барчук А. Б. <i>Забезпечення рівності прав представників і представниць ЛГБТ+ спільноти у призмі Цілей сталого розвитку в Україні</i>	132
Білокурська О. В., Федорчук М. Д. <i>Гендерна рівність як запорука сталого розвитку</i>	135
Гетьманцева Н. Д. <i>Принцип рівності прав і можливостей у трудових відносинах</i>	137
Євтушенко Д. С. <i>Забезпечення рівних прав і можливостей громадян щодо звернення до правоохоронних органів в Україні у період дії правового режиму</i>	141

воєнного стану

Карвацька С. Б., Стрїч М. І.

Гендерна рївнїсть та боротьба з дискримїнацією як цїль сталого розвитку: нацїональний та мїжнародний аспекти 144

Процькїв Н. М.

Гендерна рївнїсть як запорука сталого розвитку суспїльства 147

Секція 3. Правовї засади та інструменти досягнення цїлей сталого розвитку у сферї економїки

Вдовїчен Л. І.

Необхїднїсть нормативного врегулювання проблеми подвійного оподаткування 150

Мїчурїн Є. О.

Правовї аспекти функціонування ринку криптовалют в Україні 153

Никифорак В. М.

Поняття меж свободи договору як засобу забезпечення рївності учасників цивільних правовідносин 155

Одовїчена Я. А.

Заходи охорони комерційної таємниці на підприємствї як інструмент сталого розвитку 158

Поляков Р. Б.

Особливостї підготовчого засідання суду в процедурї банкрутства (неспроможностї) за правом Англії, Франції та Нїмеччини 162

Пустовалова І. С.

Конституція як фактор забезпечення сталого економїчного розвитку 168

Солодан К. В.

Оподаткування ІТ-дїяльностї як передумова досягнення Цїлей сталого розвитку 171

Цибань А. А.

Окремї аспекти повернення примусово відчуженого майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану 175

Шовгенюк С. Ю.

Податкова полїтика ЄС як основа для унїфікації законодавства з питань оподаткування у країнах-учасницях 178

Шпак Н. Р.

Нововведення у сферї оподаткування в Україні під час дїї воєнного стану 182

Секція 4. Забезпечення соціальних прав особи в контекстї досягнення цїлей сталого розвитку

Nalyvaiko I. O.

European and North American approaches to protection of human rights through social standards: interactions and challenges 185

Боднарук М. І., Бурка А. В. <i>Деякі правові аспекти соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування</i>	188
Божко Д. В. <i>Сталий розвиток соціального забезпечення в правових засадах міжнародного досвіду</i>	192
Болдіжар С. О., Пішта В. І. <i>Проблематика процедури здобуття наукового ступеня доктора філософії: пошук оптимальних рішень</i>	196
Вакарюк Л. В. <i>До питання охорони праці та підтримки здоров'я дистанційних працівників</i>	199
Донченко О. І. <i>До питання щодо співвідношення права природного та позитивного в реаліях сьогодення</i>	202
Коломієць Ю. М. <i>Державна мова як основа національної єдності громадян України в умовах війни</i>	206
Кулачок-Тітова Л. В. <i>Програма гідної праці як інструмент реалізації Цілей сталого розвитку</i>	209
Мальцев В. В. <i>Право людини на доступ до мережі Інтернет як складова права на достатній життєвий рівень</i>	214
Ольшевський І. П. <i>Якість освіти під час війни: актуальні проблеми та шляхи вирішення</i>	217
Осадчук Т. В. <i>Категорія «інтерес» у трудових правовідносинах</i>	221
Парпан Т. В. <i>Правові засади забезпечення повної та продуктивної зайнятості в Україні</i>	224
Потопахіна О. М. <i>Забезпечення права на безпечні і здорові умови праці: теоретико-правовий аспект</i>	227
Фомін П. В. <i>Ліквідація крайньої бідності у досягненні Цілей сталого розвитку</i>	232
Фоміна Л. О. <i>До питання щодо міжнародно-правової регламентації права на воду</i>	236

Секція 5. Цілі сталого розвитку в аспекті екологічного права

Voievodin I. S. <i>Some approaches to understanding the concept of "vulnerability" in the context of environmental human rights protection</i>	240
--	-----

Ващишин М. Я.	
<i>Передумови формування концепції сталого розвитку та її відображення у Стратегії екологічної політики України</i>	243
Пейчев К. П.	
<i>Водні об'єкти, ліси та ґрунти як елементи земельної ділянки</i>	248
Петрецька Н. І., Машіка П. Ю.	
<i>Правова можливість запровадження еколого-містобудівного моніторингу в контексті сталого розвитку</i>	251
Садова Т. С.	
<i>Вдосконалення норм міжнародного гуманітарного права щодо захисту довкілля</i>	254
Стрельцова Є. Д.	
<i>Морська безпека та сталий розвиток: щодо перспектив модернізації законодавства ЄС</i>	257
Толкаченко О. В.	
<i>Окремі питання щодо правового режиму мінеральних вод в Україні з огляду на Цілі сталого розвитку</i>	260
Хашев В. Г.	
<i>До питання правової оцінки заподіяння шкоди водним об'єктам, що вчиняють російські військові в Україні</i>	264
<u>Секція 6. Правові засади та інструменти сталого розвитку міст і громад</u>	
Бабін І. І.	
<i>Особливості правового регулювання оподаткування власників собак у Республіці Польща</i>	269
Батанов О. В.	
<i>Муніципальне право у фокусі Цілей сталого розвитку: проблеми гармонізації національного та міжнародного правопорядку</i>	273
Бедрій Р. Б.	
<i>Правове забезпечення місцевого економічного розвитку як складової сталого розвитку держави у сфері економіки</i>	279
Боняк В. О.	
<i>Доктринальні підходи до визначення змісту принципу підзвітності та відповідальності перед територіальними громадами їх органів та посадових осіб в аспекті сталого розвитку цих громад</i>	283
Гришко Л. М.	
<i>Актуальні питання забезпечення згуртованості в Україні</i>	287
Мунько А. Ю.	
<i>Інноваційне лідерство як ключова компетентність на шляху до сталого розвитку територій</i>	291
Петрецька Н. І., Гурчумелія У. І.	
<i>Основні засади міжнародного партнерства через реалізацію програм європейської територіальної співпраці</i>	294

Серьогіна С. Г.	
<i>Роль місцевого самоврядування в реалізації Цілей сталого розвитку</i>	298
Трещов М. М.	
<i>Актуалізація механізму Державного фонду регіонального розвитку в контексті забезпечення розвитку територій</i>	302
Щербанюк О. В.	
<i>Утворення та ліквідація районів в Україні: шлях до регіоналізації чи зміна територіального устрою</i>	305

Секція 7. Правові засади створення ефективних, підзвітних та інклюзивних інституцій на всіх рівнях врядування

Безденєжна Д. О.	
<i>Адміністративно-правові аспекти підвищення доступності та ефективності послуг Державної служби зайнятості</i>	309
Білик П. П.	
<i>Адміністративно-правова оцінка публічного адміністрування як нової якісної форми державного управління</i>	313
Валько Л. А.	
<i>Особливості визнання та виконання арбітражних рішень у Республіці Польща</i>	317
Врубель О. Р.	
<i>Гарантійний характер участі прокурора та омбудсменів у провадженні про визнання особи недієздатною в польському цивільному процесі</i>	320
Галкевич С. В.	
<i>Роль принципу розумності при визначенні меж суддівського розсуду</i>	324
Гетманцев О. В.	
<i>Судова практика Європейського суду з прав людини як базис для формування прецедентної моделі цивільного судочинства в Україні</i>	328
Григоренко А. С.	
<i>Юридичний інституційний розвиток як інструмент зміцнення національного правопорядку</i>	332
Григоренко Є. І.	
<i>Роль і місце військового права в національному правопорядку України</i>	334
Гришина Н. В.	
<i>Компетентнісний підхід у сфері управління державною службою</i>	336
Гут С. Ф.	
<i>Примирні процедури як основна тенденція сталого розвитку процесуального права</i>	339
Завальна Ж. В.	
<i>Особливості меморандуму як форми договірної регулювання відносин публічної сфери</i>	342

Закриницька В. О., Плотнікова К. О.	
<i>Механізм антикорупційної політики України у післявоєнний період</i>	347
Зозуля О. І.	
<i>Щодо недоцільності утворення Адміністративної комісії Верховної Ради України</i>	350
Кахнич В. С.	
<i>Розвиток адміністративного права у США: цілі розвитку для національного законодавства України</i>	354
Крайній П. І.	
<i>Нормативно-правове забезпечення діяльності громадських рад в Україні як важлива складова досягнення Цілей сталого розвитку в сучасних умовах</i>	358
Левенець А. В.	
<i>Процедура добору на посаду судді в Україні: перспективи законодавчого реформування</i>	362
Менів Я. О.	
<i>Принцип правової визначеності крізь призму законодавчих прогалін у комплексному дослідженні норм цивільного законодавства: теоретичний та практичний аспекти</i>	366
Передерій О. М.	
<i>Антикорупційна безпека в структурі державної правової політики України</i>	369
Россіхіна Г. В., Россіхін В. В.	
<i>Діджиталізація у контексті Цілей сталого розвитку: мета та практика</i>	373
Ростовська К. В.	
<i>Аналіз змісту поняття «державна антикорупційна політика»</i>	377
Стебелєв А. М.	
<i>Деякі методологічні настанови щодо формування нормативно-правового регулювання цілісної системи альтернативних способів вирішення публічно-правових спорів та конфліктів</i>	380
Худик А. М.	
<i>Військова адміністрація як суб'єкт обмеження прав, свобод та інтересів особи</i>	383
Юрійчук І. В.	
<i>Адміністративні процедури як правовий інструмент реалізації та захисту прав людини</i>	386
<u>Секція 8. Правові проблеми протидії насильству та забезпечення доступу до правосуддя в контексті досягнення цілей сталого розвитку</u>	
Борщенко В. В.	
<i>Впровадження електронного діловодства як гарантія забезпечення права на доступ до правосуддя</i>	391

Вдовічен В. А.	
<i>Доцільність адміністративної відповідальності як константа забезпечення сталого розвитку національного правопорядку</i>	395
Гаран О. В.	
<i>Дайджест європейських стандартів, які визначають ефективність механізмів протидії домашньому насильству</i>	398
Даниленко Д. О.	
<i>Щодо питання посилення кримінальної відповідальності за вчинення кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканності особи в період дії правового режиму воєнного стану</i>	402
Житний О. О.	
<i>Принцип міжнародно-правової відповідності українського кримінального законодавства: сучасність та майбутнє</i>	405
Орловський Б. М.	
<i>Кримінологічна характеристика заходів протидії насильницькій злочинності</i>	408
Павлова Т. О.	
<i>Соціально-правові та психологічні аспекти насильства</i>	412
Паламарчук Г. В.	
<i>Стан практики винесення виправдувальних вироків в умовах забезпечення сталого розвитку України</i>	415
Рибалко Г. С.	
<i>Показання анонімного свідка як джерело доказів у кримінальному процесі – європейський досвід</i>	418
Ріяко Є. О.	
<i>Нормативні засади кримінально-правової юрисдикції Україні та деяких держав ЄС: порівняльний аналіз та перспективи адаптації</i>	421
Феннич В. П.	
<i>Порядок надсилання судових повісток у цивільному процесі: проблемні аспекти</i>	424
Харченко В. Б.	
<i>Здійснення законодавчої діяльності у контексті реалізації принципів кримінальної політики</i>	427
Храмцов О. М.	
<i>Образа та погроза військовослужбовцю як прояви психічного насильства (проблеми кримінально-правової протидії)</i>	433
Шайгуро О. П.	
<i>До поняття доступності кримінального правосуддя</i>	436
Юраш І. І.	
<i>Виправлення помилки в ухвалі суду про затвердження мирової угоди як виконавчого документа</i>	439

Секція 9. Глобальне партнерство заради сталого розвитку: правові засади та інструменти

Deshko L. M.

"Non-recognition policy" of the UN General Assembly regarding the temporary occupied territory of Ukraine 441

Karliuha Y.

The impact of unilateral sanctions on sustainable development: human rights dimension 443

Kovalenko-Marchenkova Ye. V., But K. A.

The expediency of changing national policies and strategies in the context of sustainable development 446

Веремчук В. С.

Міжнародно-правові аспекти захисту інформації на морському транспорті 450

Гавриленко О. А.

Стокгольмська декларація 1972 р.: перші кроки на шляху до сталого розвитку (історико-правовий екскурс) 454

Гнатюк Т. М., Яремчук В. В.

Російсько-українська війна: вплив на імплементацію Цілей сталого розвитку 457

Горкулько В. В.

Роль інформаційної безпеки у зміцненні національного та міжнародного правопорядку 459

Коломоєць К. С.

Деякі аспекти міжнародно-правового регулювання права на користування результатами наукового прогресу та їх практичне застосування 462

Рошканюк В. М., Токунова А. В.

Перспективи імплементації Цілей сталого розвитку в Україні: поточний стан та аспект поваги бізнесу до прав людини 466

Степаненко К. В.

Принцип міжнародного співробітництва в аспекті зміцнення міжнародного правопорядку 470

Черненко М. В.

Інновації штучного інтелекту: забезпечення чи загроза реалізації Цілей сталого розвитку? 473

Шамрасва В. М.

Конвенційні норми у практиці Європейського суду з прав людини 476

Наукове видання

Тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції

**ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В
АСПЕКТИ ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО
ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ**

(Запоріжжя-Львів-Одеса-Ужгород-Харків-Чернівці, 27 жовтня 2023 року)

Відповідальний за випуск: В.О. Серьогін

Комп'ютерна верстка: В.О. Серьогін

Підписано до друку: 29.11.2023 р. Формат 60x90/16
Обсяг 30,7 ум.-друк. арк. Папір офсетний. Друк різнограф.
Наклад 100 прим. Зам. № 184.

Надруковано у центрі оперативної поліграфії ТОВ «Рейтинг».
Свідоцтво про держ. реєстрацію ю.о. А00 № 507350.
61003, м. Харків, пров. Соляниківський, 4
Тел. (057) 771-00-92, 771-00-96, (057) 700-53-51, 714-34-26